

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (jud: Sv. Uzun)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: R. Petrov, S. Pilipenco, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filicova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Sud,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Stere Trans” împotriva Biroului Vamal Sud, intervenienți accesorii Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat de o autoritate publică,

împotriva deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentat de avocatul Liliana Leancă, a fost casată hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoria Cahul, sediul Taraclia și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 13 ianuarie 2017 SRL „Stere Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Sud solicitând încasarea din contul Biroului Vamal Sud în beneficiul SRL „Stere Trans” a prejudiciul material cauzat prin actul administrativ ilegal emis de Biroul Vamal Sud, care constă din prejudiciul direct în valoare de 71 520 de lei, precum și beneficiul neobținut (venitul ratat) în valoare de 116 546 de Euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 18 iulie 2012, de către agentul constator din cadrul Biroului Vamal Cahul, în privința lui Ieșan Ioan a fost emisă decizia de sancționare în baza alin. (10), art. 287 Cod contravențional. Prin decizia menționată, ultimul a fost sancționat cu amendă în mărime de 75 unități convenționale, cu aplicarea confiscării speciale a mijlocului de transport de marca „DAF”, numărul de înmatriculare xxxxx, semiremorcii de marca „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxxx certificatelor de înmatriculare xxxxxx și cheii de contact.

Din start Ieșan Ioan a anunțat angajații Biroului Vamal Sud că, bunurile confiscate aparțin Societății Comerciale „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată și nu sunt bunurile sale personale, prezentând în acest sens și acte confirmative. Reprezentanții Biroului Vamal Sud, au refuzat categoric returnarea bunurilor confiscate.

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, Ieșan Ioan a atacat această decizie în instanța de judecată și prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 august 2012, s-a constatat ilegalitatea confiscării speciale a mijlocului de transport de marca „DAF”, numărul de înmatriculare xxxxx, a semiremorcii de marca „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxxx, a certificatelor de înmatriculare xxxxxx R și cheii de contact.

Hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 august 2012 a fost contestată cu apel de către Biroul Vamal Cahul și prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2012, a fost casată hotărârea primei instanțe cu restituirea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 24 aprilie 2013, contestația lui Ieșan Ioan împotriva deciziei Biroului Vamal Cahul din 18 iulie 2012 a fost respinsă.

Nefiind de acord cu această hotărâre, Ieșan Ioan a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul din 24 aprilie 2013. Prin decizia Curții de Apel Cahul, din 12 iulie 2013, a fost admis apelul declarat a fost casată hotărârii primei instanțe, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, din 10 septembrie 2013 a fost admisă contestația lui Ieșan Ioan și a fost anulată decizia Biroului Vamal Cahul, în partea confiscării speciale a bunurilor. Hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 septembrie 2013, a fost menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2014.

După pronunțarea deciziei Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2014, Ieșan Ioan s-a adresat către Biroul Vamal Cahul cu cerere privind eliberarea mijlocului de transport de marca „DAF”, numărul de înmatriculare xxxxx, semiremorcii de marca „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxxx, certificatelor de înmatriculare xxxxxx R și cheii de contact. Însă, reprezentantul Biroului Vamal Cahul, i-a explicat că în decizia Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2014, nu este prevăzut în mod expres că, bunurile confiscate urmează să fie restituite proprietarului.

În urma acestuia fapt, Ieșan Ioan s-a adresat către Judecătoria Cahul, cu o cerere în care a solicitat pronunțarea unei hotărâri suplimentare, privind restituirea către proprietar a bunurilor confiscate. La data de 26 martie 2014, Judecătoria Cahul, a pronunțat o hotărâre suplimentară, privind restituirea bunurilor confiscate proprietarului, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 29 iulie 2014.

Astfel, prin hotărârea judecătorească irevocabilă, a fost constatată ilegalitatea deciziei Biroului Vamal Cahul, în partea ce ține de confiscarea mijlocului de transport de marca „DAF”, numărul de înmatriculare xxxxxx semiremorcii de marca „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxxx, certificatelor de înmatriculare xxxxxx și cheii de contact. Însă, necătând la pronunțarea de către Curtea de Apel Comrat, a deciziei irevocabile din 29 iulie 2014, Biroul Vamal Cahul, în continuare a refuzat să elibereze proprietarului, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, bunurile și doar după intervenirea executorului judecătorec, a acceptat executarea hotărârii judecătorești irevocabile și a restituit bunurile.

Astfel, în urma acțiunilor ilegale ale reprezentanților Biroului Vamal Cahul, Societății Comerciale „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, i-a fost cauzat un prejudiciu material efectiv în sumă de 71 520 de lei, și sub formă de

venitul ratat în valoare de 116 546 de Euro. Prejudiciul material efectiv cauzat, rezultă din achitarea de către Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, a sumei de 51 520 de lei, pentru păstrarea mijlocului de transport de marca „DAF”, numărul de înmatriculare xxxxxx, a semiremorcii de marca „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxxx, certificatelor de înmatriculare xxxxxx R și cheii de contact la parcare, precum și achitarea sumei de 20 000 de lei, pentru serviciile prestate de avocat.

Totodată reieșind din faptul că, genul de activitate al Societății Comerciale „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, este transportul internațional de mărfuri și faptul că din 09 iunie 2012 până la 08 octombrie 2014, unitatea de transport a fost ilegal reținută de către Biroul Vamal Cahul, întreprinderea a fost în imposibilitatea de a executa contractele de transport internațional încheiate cu alți agenți economici, precum și a omis mai multe oferte de transportare a mărfurilor, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu material sub formă de venit ratat, în sumă de 116546 de Euro.

Astfel, la data de 09 ianuarie 2012, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată a încheiat un contract de transport auto de mărfuri cu Societatea Comercială „Santeh-Trans” Societate cu Răspundere Limitată, privind transportul mărfurilor pe ruta România – Republica Moldova și invers, contra unui tarif de transport. Contractul în cauză a fost încheiat pe o perioadă de un an, adică până la 09 ianuarie 2013. Întru executarea contractului menționat, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, conform facturilor a efectuat următoarele rute: – pe data de 23 ianuarie 2012 (costul serviciilor 800 de Euro); pe data de 31 ianuarie 2012 (costul serviciilor 800 de Euro); pe data de 12 februarie 2012 (costul serviciilor 630 de Euro); pe data de 27 februarie 2012 (costul serviciilor 800 Euro); pe data de 24 martie 2012 (costul serviciilor 800 de Euro); pe data de 29 martie 2012 (costul serviciilor 800 de Euro); pe data de 01 mai 2012 (costul serviciilor 800 de Euro); pe data de 25 mai 2012 (costul serviciilor 800 de Euro) și pe data de 01 iunie 2012 (costul serviciilor 800 de Euro).

Reieșind din faptul că, mijlocul de transport cu semiremorcă la data de 09 iunie 2012, a fost ilegal reținut de către Biroul Vamal Cahul, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată nu a avut posibilitatea să execute 14 rute conform contractului menționat supra. Ținând cont de faptul că, prețul unei rute constituie 800 de Euro, întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu material sub formă de venit ratat, ca urmare a imposibilității executării contractului sus-menționat, în sumă de 11 200 de Euro.

La 03 iunie 2012 între Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea Comercială „Etacar Logistics” Societate cu Răspundere Limitată, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de transport. Potrivit acestui contract, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată s-a obligat să transporte mărfuri pe ruta România – Spania, a câte 2 rute tur-retur pe lună, la prețul de 1,32 de Euro per km. Durata contractului în cauză a constituit un an, adică până la data de 02 iunie 2013. La data de 05 iunie 2012, Societatea Comercială „Etacar Logistics” Societate cu Răspundere Limitată, a trimis în adresa Societății Comerciale „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, comanda de transport nr. HR2012/22 cu prețul de 4450 de Euro și comanda de transport nr. HR2012/23 cu prețul de 4200 de Euro. Însă, din cauza reținerii de către Biroul Vamal Cahul, a mijlocului de transport de marca „DAF”,

numărul de înmatriculare xxxxxx, semiremorcii de model „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxxx, certificatelor de înmatriculare xxxxxxxx, și cheii de contact, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, a fost în imposibilitatea de a executa comenzile respective. Ținând cont că, prețul mediul pentru o rută constituie 4200 de Euro, iar potrivit contractului încheiat, Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, urma să execute încă 19 rute, întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu material sub formă de venit ratat, în sumă de 88450 de Euro.

De rând cu aceasta, la data de 26 iulie 2013, în adresa Societății Comerciale „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, a parvenit o ofertă de la Societatea Comercială „Multim Trans” Societate cu Răspundere Limitată, privind transportul de mărfuri, la suma totală de 16 896 de Euro. Însă, din cauza reținerii ilegale de către Biroul Vamal Cahul, a unității de transport, întreprinderea a omis posibilitatea de a obține un venit în mărime de 16 896 de Euro, ce la fel reprezintă un prejudiciu material sub formă de venit ratat.

În drept acțiunea a fost întemeiată în baza art. 14, 1398, 1404 Cod civil, până la intervenirea modificărilor introduse prin Legea nr. 133 privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 01 martie 2019.

Prin încheierea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central în proces în calitate de intervenienți accesorii au fost atrași Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „Stere Trans” împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la încasarea prejudiciului cauzat de o autoritate publică.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 decembrie 2019, SRL „Stere Trans”, reprezentată de avocatul Liliana Leanca, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de SRL „Stere Trans”, reprezentată de avocatul Liliana Leanca, a fost casată integral hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii și a fost încasat din contul Biroului Vamal Sud în beneficiul SRL „Stere Trans” prejudiciul material cauzat sub formă de venit ratat în sumă de 19 527,75 de Euro, în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova, la momentul executării deciziei. A fost încasat din contul Biroului Vamal Sud în beneficiul SRL „Stere Trans” cheltuielile de judecată în sumă de 75 000 de lei, constituite din 50 000 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în prima instanță, 15 000 de lei, taxa de stat achitată la depunerea apelului și 10 000 de lei asistența juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea soluției sale, instanța de apel a aplicat prevederile art. 1398 alin. (1) Codul civil, în vigoare pînă la 01 martie 2019, art. 297 alin. (1), 319 alin. (1) și (2) Codul vamal și a stabilit prezența unor acțiuni ilicite ale organului vamal față de apelant și respectiv cauzarea unui prejudiciu ca rezultat al acestor acțiuni, precum și vinovăția organului vamal în cauzarea acestuia.

Or, Colegiul judiciar al instanței de apel a reiterat că, în ședința de judecată în instanța de apel, incontestabil a fost demonstrat neexecutarea cu rea-credință de

către Biroul Vamal Sud, a unei hotărâri judecătorești irevocabile privind eliberarea bunurilor reținute către proprietarul de drept, apelantul Societatea Comercială „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, prin ce apelantului i-a fost cauzat un prejudiciu material.

Colegiul judiciar al instanței de apel a stabilit că prima instanță neîntemeiat a reținut la speța în cauză că nu sunt aplicabile prevederile art. 1404 Cod civil, în vigoare pînă la 01 martie 2019.

Instanța de apel a considerat că, procesul-verbal de reținere a mijlocului de transport, urmează a fi considerat ca un act administrativ, deoarece a fost emis de către reprezentantul unei autorități publice, aflându-se în exercitarea obligațiilor de serviciu, în temeiul împuternicirilor ce i-au fost acordate prin lege și respectiv care duce la limitarea unor drepturi ale proprietarului bunurilor reținute.

Totodată, după cum s-a constatat supra, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, din 10 septembrie 2013, care a devenit irevocabilă, Biroul Vamal Cahul, a fost obligat să elibereze apelantului, SC „Stere Trans” SRL unitatea de transport cu semiremorca și celelalte bunuri reținute.

Respectiv, în cazul din speță, s-a demonstrat incontestabil că, din motivul reținerii mijlocului de transport și semiremorcii ce aparține în drept de proprietate apelantului, ultimului i s-a cauzat un prejudiciu material (venit ratat), manifestat prin imposibilitatea de a continua activitatea și de a obține un venit.

Mai mult ca atât, Colegiul civil al instanței de apel a reiterat că, reprezentanții organului vamal din momentul reținerii mijlocului de transport au cunoscut că, automobilul și semiremorca reținute și apoi supuse confiscării speciale, aparțin cu drept de proprietate apelantului, SC „Stere Trans” SRL și nu persoanei fizice Ieșan Ioan, care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei contravenții și supus răspunderii contravenționale.

Colegiul judiciar al instanței de apel a mai reținut că, odată cu adoptarea hotărârii judecătorești din 10 septembrie 2013, care a devenit irevocabilă, au încetat efectele juridice produse de procesul-verbal de reținere a mijlocului de transport din 09 iunie 2012. Ținând cont de faptul că, o hotărâre judecătorească irevocabilă este obligatorie pentru o autoritate publică, Biroul Vamal Cahul, era obligat și urma să demonstreze o diligență în executarea obligației de a elibera către apelant bunurile reținute. Această obligație rezultă din hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Cahul, din 10 septembrie 2013. Prin prisma alin.(4), art. 1404 Cod civil, organul vamal a fost obligat să ia măsuri întru evitarea cauzării apelantului a unui prejudiciu și anume să elibereze către apelantul bunurile reținute, ceea ce nu a făcut.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a respins pretenția privind încasarea prejudiciului material efectiv cauzat, în suma de 51 520 de lei. În acest sens, Colegiul judiciar consideră că prima instanță corect a constatat că, apelantul Societatea cu Răspundere Limitată „Stere Trans” Societate cu Răspundere Limitată, nu a achitat plata pentru păstrarea bunurilor la parcare specială. Mai mult ca atât, în ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului a menționat în mod expres că, plata pentru păstrarea automobilului și semiremorcii la parcare specială, a fost achitată de către persoană fizică, Ieșan Ioan și nu de către apelant în calitatea sa de persoană juridică.

Astfel, potrivit probelor invocate, s-a stabilit cu certitudine că, la momentul reținerii automobilului și semiremorcii, apelantul SC „Stere Trans” SRL, se afla în procedura de realizare a condițiilor contractului de transport a mărfurilor încheiat

cu SC „Santeh Trans” SRL, executând 9 comenzi de transport a mărfurilor. Respectiv, rezultă că prețul mediu a unei rute este de 781, 11 Euro, reieșind din venitul total obținut de către apelant, împărțit la numărul rutelor efectuate, 7030 de euro : 9 rute = 781,11 euro.

Respectiv conform contractului nr. 38/12 din 09 ianuarie 2012, încheiat între apelantul, SC „Stere Trans” SRL în calitate de căraș și SC „Santeh Trans” SRL, rezultă că se efectua câte două rute pe lună, ceea ce rezultă 24 de rute pe an.

Instanța de apel a reținut că, în ședința instanței de apel, incontestabil a fost demonstrat că, bunurile reținute, proprietate privată a apelantului, nu au fost eliberate de către Biroul Vamal Cahul, nu după adoptarea hotărârii Judecătoriei Cahul din 10 septembrie 2013, ci după intentarea unei proceduri de executare silită, la data de 08 octombrie 2014.

În atare circumstanțe este de reținut că, prin acțiunile sale de neeliberare a mijlocului de transport cu semiremorcă și a altor bunuri reținute, la data ulterioară intrării în vigoare a hotărârii, adică 26 septembrie 2014, Biroul Vamal Sud a privat apelantul SC „Stere Trans” SRL, de dreptul de a utiliza mijlocul de transport în activitatea sa, cauzându-i un prejudiciu material sub formă de venit ratat.

Astfel, Colegiul judiciar al instanței de apel a considerat necesar de a admite parțial acțiunea în această parte și a încasa prejudiciul material cauzat sub formă de venit ratat, pentru perioada de 26 septembrie 2013 până la 08 octombrie 2014, adică data eliberării către apelant a bunurilor reținute, în sumă de 19 527,75 de Euro.

Totodată, instanța de apel aplicând prevederile art. 94 alin. (1) și 96 alin. (1) CPC, a admis parțial și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei și cheltuielile suportate pentru achitarea plății taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 50000 de lei și la depunerea cererii de apel în mărime de 10000 de lei.

La 19 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Biroul Vamal Sud a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a ignorat în totalitate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond, precum și nu a fost apreciat corect probatoriul cauzei civile, fiind în acest sens, aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată, ceea ce a dus la emiterea unei decizii ilegale pasibile casării.

A susținut că instanța de apel la emiterea deciziei recurate nu a ținut cont de faptul că deși prin hotărârea din 10 septembrie 2013 a Judecătoriei Cahul a fost anulată decizia Biroului Vamal Sud doar în partea confiscării speciale a automobilului, instanța de judecată însă în dispozitivul hotărârii a omis să se expună asupra corpurilor delictive în conformitate cu art. 462 alin. (5) și alin. (6) lit. b) Codul contravențional.

Totodată, instanța de apel nu a ținut cont și de faptul că prin decizia Curții de Apel Comrat din 13 februarie 2014 a fost menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Cahul din 23 decembrie 2011 privind anularea deciziei cu privire la contravenție din 10 septembrie 2013 în privința lui Ieșan Ioan. Acest dispozitiv a fost emis cu erori materiale vădite, fiind menținută o altă hotărâre judecătorească decât cea recurată și o altă decizie de sancționare care nu a fost emisă în privința contravenientului Ieșan Ioan care nu a fost obiectul litigiului. Astfel, instanța de apel a lăsat fără apreciere acest argument, contrar prevederilor art. 130 CPC care a

considerat că este important la constatarea de către instanța de judecată a faptului acționării ilegale și stabilirii vinovăției Biroului Vamal Cahul față de intimat în contextul neexecutării cu rea-voință a hotărârii judecătorești irevocabile, așa cum a concluzionat instanța de apel în decizia recurată.

Mai mult, instanța de apel nu a dat nici o apreciere circumstanței cu referire la faptul că însuși contravenientul Ieșan Ioan la 24 februarie 2014 a înaintat cerere către Judecătoria Cahul, prin care a solicitat instanței de judecată pronunțarea unei hotărâri suplimentare pe marginea corpurilor delictive, probe la fel ignorate de instanța de apel în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, fiind incriminat organului vamal obligația de executare a hotărârii judecătorești, care deși nu era definitivă la momentul emiterii.

A susținut că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 16 din Codul de procedură civilă în raport cu hotărârea Judecătoriei Cahul din 10 septembrie 2013 atribuindu-i caracter definitiv și irevocabil și neîntemeiat a dispus încasarea așa numitului prejudiciu, începând cu data de 26 septembrie 2013.

A considerat eronată concluzia instanței de apel cu referire la faptul neeliberării de către Biroul Vamal Cahul a automobilului după adoptarea hotărârii Judecătoriei Cahul din 10 septembrie 2013 și reținerii neîntemeiate a mijlocului de transport și că din moment ce decizia Biroului Vamal Cahul în partea confiscării automobilului a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească, aceasta urma a fi executată de către proprietarul SC „Stere Trans” SRL începând cu data de 26 septembrie 2013.

A menționat că concluzia instanței de apel precum că hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Cahul din 10 septembrie 2013 a fost una obligatorie pentru intimatul Biroul Vamal Sud în calitatea sa de autoritate publică și urma să fie executată cu bună-credință. Însă organul vamal a acționat cu rea-credință, absolut neîntemeiat a refuzat să execute hotărârea judecătorească respectivă, prin ce a cauzat un prejudiciu material apelantului, este una eronată.

Astfel, nu poate fi reținută concluzia instanței de apel în ceea ce privește încălcarea admisă de către Biroul Vamal Sud a drepturilor patrimoniale ale SC „Stere-Trans” SRL prin refuzul de a elibera bunurile reținute și anume a autocamionului de model „DAF” cu număr de înmatriculare xxxxxx și semiremorca de model „Shwarzmueller”, numărul de înmatriculare xxxx, certificatelor de înmatriculare xxxxx, și cheii de contact.

La această concluzie a menționat că decizia definitivă a instanței de apel privind dispunerea restituirii corpurilor delictive, a fost emisă la data de 29 iulie 2014 fiind recepționată de Biroul Vamal Sud la data de 19 septembrie 2014 la momentul depunerii titlului executoriu, prin care este indicat că hotărârea Judecătoriei Cahul din 23 martie 2014 a devenit definitivă și irevocabilă la data de 29 iulie 2014.

Imediat recepționării hotărârii, prin scrisoarea nr. 1541 din 22 septembrie 2014, organul vamal a informat administratorul și fondatorul al SC „Stere Trans” SRL despre posibilitatea ridicării corpurilor delictive în baza titlului executoriu.

Însă, Ieșan Ioan prezentându-se la parcare specializată în vederea ridicării autocamionului a refuzat în calitatea sa de contravenient să achite prestatorului de servicii plata pentru parcare specializată solicitată. A menționat că plata pentru parcare specială în sumă de 51520 de lei de către Ieșan Iona ca contravenient a fost achitată către SRL „Butu test Auto” conform bonului de plată din 06 octombrie 2014, anexat la materialele dosarului de intimat.

Astfel, concluzia instanței de apel pe refuzul cu rea-credință în eliberarea mijlocului de transport, care de fapt nu a avut loc, se constată netemeinicia deciziei Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2020, or tergiversarea ridicării mijlocului de transport se datorează însăși acțiunilor contravenientului Ieșan Ioan de refuz în achitarea cheltuielilor de parcare a mijlocului de transport către prestatorul de servicii de parcare.

A mai susținut că instanța de apel contrar prevederilor art. 373 alin. (1), (2) și (5) a calculat neîntemeiat și înafara limitelor solicitate în această parte prejudiciul cu titlu de venit ratat pentru 24 de rute a către 871,11 euro, fiind dispusă spre încasarea neîntemeiat suma de 19527,75 de euro.

Instanța de apel prin prisma art. 139 CPC urma să aprecieze și autenticitatea înscrisurilor prezentate de reclamantul apelant la susținerea pretențiilor sale, inclusiv puterea probantă a lor în cazul în care acestea conțin informații contradictorii.

Prin notificarea din 01 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, intimatul SRL „Stere Trans” nu a prezentat referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2020 a fost expediată părților la 21 decembrie 2020 (f.d. 213, vol. I), iar la 19 ianuarie 2021, în termenul prevăzut de lege, Biroul Vamal Sud a declarat recurs.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Sud nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Vamal Sud ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biroul Vamal Sud se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru